

آینه‌های روبه‌رو

فرشی‌ریز یافت از دنیای زنان

آنتونیا شرکا

■ تماشای فیلم میگردن (مانلی شجاعی‌فرد) در جشنواره امسال فجر، حادثه‌ای خجسته بوده نه اینکه فیلمی استثنایی یا خارق‌العاده باشد. ایرادهایی از نظر ساختاری بر فیلم وارد است که عمده‌اش ناشی از تلاش برای جلو بردن سه داستان مستقل – که چندان موضوعیتی برای جفت شدن در هم ندارند. اما این را هم نباید فراموش کرد با فیلمی روبه‌رو هستیم که هشت مورد اصلاحی وزارت ارشاد را از سر گذرانده است؛ اصلاحیه‌هایی که به گفته فیلمساز (در نشست مطبوعاتی جشنواره)، به حذف دو شخصیت مهم و بخشی از گره‌های اصلی فیلم انجامیده است. با این اوصاف، انتظار انسجام و قوام، اندکی دور از انصاف است. گیرم که در این مواقع گفته می‌شود حاصل کار مهم است نه آنچه بر سر فیلم آمده تا آن شود که شده... اما این حق را برای خود محفوظ نداریم که میگردن را این‌گونه که هست – با وجود همه کمبودهای خواسته و ناخواسته – فصلی جدید در سینمای زانمان بدانیم. این باور از

آن رو نیست که میگردن حرف منحصر به فرد زنانه یا بیانیهای فمینیستی صادر می‌کند (که اگر چنین بود به‌تعمل دفاعه‌بر انگیزی می‌شد)، بلکه از آن روست که از تاروپود ظریفی از موقعیت‌ها و لحظه‌های زنانه‌ای ساخته شده که صرف‌نظر از پیام و حرفی که دارند، به خودی خود در سینمای ما اگر نگویم بی‌تظیر اما کم‌نظیرند. نمایش شادی ابتدایی خانواده پاتندآ بهرام در بدو اثاث‌کشی در اوج شلوغی و آشفتگی محیط، همان قدر زنانه است که غم پایانی آن – پس از بازگشت مرد خانواده – در اوج نظم و سروسامان خانه... اساسا پافشاری نامحسوس پاتندآ در ناشنیده گرفتن حرف‌های مایوس‌کننده شوهر که سودای فرنگ دارد و نادیده گرفتن سخت‌های و ناملایمات محیط جدید زندگی، رویکردی زنانه دارد همان‌قدر که نمایش سبیز فروپاشی روحی و روانی او در دوری همسر، که اوج تعلق خاطر و وابستگی‌اش را به مردی نشان می‌دهد که فقدانش خلأیی است آشکار در زندگی زن... می‌شود تصور کرد که نگاه ژرف یک فیلمساز مرد علاقه‌مند به مسایل زنان به زنی در آستانه بحران، به تصویر کردن یک زن خاموش و اندوهگین و در خود فرو رفته یا خشک‌بین و پرسرخور می‌انجامید در حالی که در این فیلم، پاتندآ واکنشی زنانه دارد: هم عزیز و ثانوایی‌اش را در متقاعد کردن شوهر می‌بینیم، هم شادی‌های لحظه‌ای‌اش را از مشاهده خوشی بچه‌ها در کنار پدرشان، هم تردید

و استیصال را در پاسخگویی به مادرش که به هیچ طریقی نمی‌تواند داماد خود را ببخشد و در نهایت هم یأس و درماندگی‌اش را در نبود سایه شوهر... در واقع واکنش‌های چندبعدی او بیش از آنکه نشان‌دهنده تزلزل و سردرگمی این شخصیت باشد، به پاتندآ تخصصی زنانه و موجه می‌دهد که فقط از سوی یک زن می‌توانسته درک و تصویر شود. همین‌طور است تجربیات‌های دیگر، هنگامه قاضیانی، گوهر خیراندیش و... هنگامه نیز همچون تابلو فرش ریزبافتی است از همه کوچک شادی/غم‌های بزرگی که دنیای یک زن تنها را می‌تواند زیبا یا زشت کند: پاشنه کفشی که وسط خیابان می‌شکند، اتومبیلی که بی‌محاجا از کنار زن شیک پوشی می‌گذرد و آب کتفیی را به او می‌پاشاند، ریشه‌های قرشی که به‌بهم ریختن‌شان نه‌فقط نظم بلکه خلته نظم ذهنی زن را به هم می‌ریزد، توجه ویژه کم مرد به زنی تنها که کم آورده است، شب ادراری کودک و از آن طرف کمک او به مادر در کارهای خانه، جنگ روانه زن برای سوار تاکسی شدن و سرمایی که در پایان یک روز طاقت‌فرسا سازدهنده و اشک‌ناور می‌شود؛ این است آنچه دنیای یک زن تنها را تیره را روشن می‌کند.

اما فیلم با همه‌و‌گرای غی‌اش‌ای و امدار ادبیات معاصر زانمان نیز هست. گرچه فیلمساز، دلسان میگردن را برگرفته از واقعیات اطراف خود می‌داند، کما اینکه کم نبوده‌اند فیلمسازانی که کار اول خود را با الهام از تجربیات شخصی و زندگی واقعی ساخته‌اند؛ اما شباهت آشکار داستان خانواده پاتندآ با خانواده قهرمان کتاب «برنه من» فریادِ فنی با توجه به اینکه فیلمساز – به گفته خودش – این کتاب را نخوانده است، مخاطب را به این نتیجه می‌رساند که رشته‌ای پنهان مهره‌های زنان هنرمندان را پیوند می‌دهد و حاصل آن تستیجبات مشترک زنان طبقه متوسط و شهری معاصر ما که درد واحدی در دل‌شان موج می‌زند؛ یا به عبارتی میگردن می‌تواند صدای نسلی از زنان و دختران جامعه‌مان باشد که اینک خارج از چهاردیواری خانه‌ها، روی صفحه کاغذ برده سینما، بوم نقاشی و صحنه تئاتر به گوش می‌رسد و ای جایی که همه حرف مشترکی برآلمان می‌زنند. گذشته از این شجاعی‌فرد به خانواده‌ای ادیب تعلق دارد، از پدر و مادری نویسنده به دنیا آمده و لاجرم این غلق ادبی در جای‌جای فیلمش نیز پیداست؛ اصلا همین شیوه روایت که با توصیف لحظه‌ها و مکان‌ها و شرح جزئیات جهت فضاسازی و شخصیت‌پردازی همراه است، روشی ادبی است که به نحوی شباهت در سیمان‌جان گرفته است. مانلی شجاعی‌فرد در نخستین فیلم خود موفق عمل کرده و همین که در روزهای آغازین جشنواره از سوی منتقدان عنوان انتقادی‌پذیرترین کارگردان جشنواره را در نشست‌های مطبوعاتی جشنواره از آن خود کرد، نشان می‌دهد گوش شنوایی برای نظرات دیگران دارد و می‌شود به کارهای بهترش امیدوار بود.

نگاه

بهروز غریب‌پور

کارگردان

از موفقیت فیلم آقای فرهادی بسیار لذت بردم و باعث افتخار است که کارگردانان ایرانی در این سطح بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته‌اند. کاندیدای شدن فرهادی برای اسکار یک حادثه هنری است که نشان از استعداد و توان جامعه هنری ایرانی دارد. قبلا به خود آقای فرهادی هم احساس‌اتم را در یک ملاقات گفتم‌ام و الان احتمال می‌دهم که در بخش بهترین فیلم خارجی برنده اسکار شود زیرا کارگردانی فیلم، بازی‌ها، فیلمبرداری و همه عناصر فیلم یک مجموعه کامل را ارایه داده‌اند. این فیلمنامه شاید اگر دست کس دیگری می‌افتاد می‌تواند یک فیلم ساتی مانتال و انتکا‌میز را شاهد بودیم اما فرهادی به خوبی توانسته این فیلم را کارگردانی کند و سوالات زیادی را در ذهن مخاطبان به وجود آورد. به هر حال چه در زمینه بهترین فیلمنامه و چه در بهترین فیلم خارجی اگر اسکار را بگیرد موفقیت یک کارگردان ایرانی و یک فیلم به نمایندگی از جامعه ماست، حالا عده‌ای می‌گویند ما اسکار را قبول نداریم ولی باوجود این صحبت‌ها اسکار جایزه بسیار مهمی است و

توان جامعه هنری

برنده شدن این جوایز باعث می‌شود در ذهن مردم جهان تعریف دیگری از ایران شکل بگیرد. حقیقت این است که بسیاری از مردم کره زمین و به خصوص آمریکایی‌ها اطلاع درستی از ایران ندارند و حتی عده‌ای از آنها فکر می‌کنند ما هنوز با شتر سر چادهای نفت رفت و آمد می‌کنیم، با تبلیغات منفی که این روزها از ایران در سراسر دنیا می‌شود و شرایط بحرانی که الان در آن به سر می‌بریم، این فیلم نشان می‌دهد ما ایرانی‌ها به چه نکات ظریفی از روابط انسانی توجه داریم. دغدغه‌ناذر در فیلم برای نگهداری از پدر سالخورده‌اش این ارزش را به رخ جهانیان می‌کشد که ما والدین‌مان را در سنینی که به ما نیاز دارند، ه‌رانی‌کنیم. فیلم «جدایی نادر از سیمین» مسوولیت‌ها را دوباره به پادمان می‌آورد مسوولیت در برابر والدین، فرزند، همسر و حتی آب و خاک کشورمان. آیا ما واقعا نسبت به عواطف دیگری، کشور و همسرمان مسوول هستیم؟ این سوالي است که شاید برای مردم کشورهای دیگر هم مطرح باشدولی در فیلم‌هایشان کمتر مطرح می‌شود. سینمای اکشن یا سینمای گیشه اصالت یک اثر هنری را فراموش می‌کند. این قبیل فیلم‌ها باعث می‌شود تا ما به خودمان بباییم، در نتیجه این فیلم توانسته ذهن همه مخاطبان (و نه فقط عوام) را در همه جهان به خود مشغول کند.

نظر

فاطمه راکعی

شاعر

فیلم «جدایی نادر از سیمین» جزو معدود فیلم‌هایی است که در اولین اکرانش به تماشای آن نشستم و به‌نظرم فیلم فوق‌العاده‌ای آمد. با اینکه کمتر فرصت فیلم دیدن دارم اما فیلم دیگر آقای فرهادی یعنی «درباره‌الی» را هم که پدیده شگفت‌انگیزی بود دیده بودم. حتی از نام فیلم‌های فرهادی می‌شود حس زد که فیلمساز حرف تازه‌ای برای گفتن دارد و مسایل را با دیدی نو می‌بیند در نتیجه موفقیت فرهادی برایم دور از انتظار نبود و به‌نظرم کارهای قبلی او مقدمه رسیدنش به این مدارج متعالی است. در کل انسان‌ها بدون مقدمه و بی‌زمینه به ارج نمی‌رسند و موفقیت فرهادی هم از این دست بوده است. فیلم‌های او نشان‌دهنده شالوده اندیشه اجتماعی عمیق است. ابهت فیلم دربارهِ‌الی، غربتِ‌الی، ساحل، ویلا، حوادث و جو حاکم بر فیلم به قدری بود که تاب تحملش را نداشتم، فیلم «جدایی نادر از سیمین» هم به همین صورت بوده و دردهای بزرگی در ایسن فیلم‌ها نهفته است. این دو اثر

«جدایی» در سزار، فرهادی در «بورلی هیلز»

بهترین فیلمبرداری (گیوم شیفمن) و بهترین موسیقی (لودویک بورسی) شد. فیلم «هنرپیشه» توانست با سه جایزه گلدن گلوب، هفت‌بفتاک، یک جایزه گویا و نامزدی ۱۰ اسکار و بیشترین احتمال برای دریافت بیشترین جوایز مهم اسکار امسال،

موفق‌ترین فیلم محصول ۲۰۱۱ در فصل اهدای جوایز باشد. عجیب اینکه ژان دوژارن، بازیگر مرد این فیلم که امسال اکثر جوایز بازیگری معتبر را درو کرده است، در مراسم سزار مغلوب عمر‌سای بازیگر فیلم «تسخیرناپذیر» شد.‌سای بازیگر سیاهپوست متولد فرانسه که اصالت سنگالی دارد، در کمدی «تسخیرناپذیر» نوشته و به کارگردانی ایوونه ناکلس و اریک تولدو – که رکورد فروش تاریخ سینمای فرانسه را با رقم ۹۰میلیون دلار شکسته است، نقش پرستار یک اشراف‌زاده قطع‌خاع شده را بازی کرده است، در بخش فیلمنامه، پی‌یر شولر نویسنده و کارگردان درام سیاسی «وزیر» برنده جایزه بهترین فیلمنامه اوزرژنل شد و رومن

پولانسکی همراه با خاتم یاسمن‌رضا ایرانی تبار جایزه بهترین فیلمنامه غیرانگلیسی زبان «هنرین فیلمنامه» جایزه بهترین فیلم غیرانگلیسی زبان را دریافت کند و اولین اسکار را به ایران آورد. اصغر فرهادی دیروز با حضور در مراسمی که در بورلی هیلز برگزار شد – کمتر از ۱۴ ساعت مانده به برگزاری جایزه اسکار – گواهی‌نامه نامزدی خود را از مریل استرپ، نامزد بهترین بازیگر نقش زن دریافت کرد.استرپ که این گواهی‌نامه را به کارگردان افتخار آفرین ایرانی می‌داد به فیلم و گروه سازنده آن ادای احترام کرد. در این مراسم که پیش از مراسم اصلی برگزار می‌شود، نامزدهای اسکار گواهی‌نامه نامزدی خود را دریافت می‌کنند و آماده مراسم اصلی می‌شوند. مراسم اسکار امسال هم مثل سال‌های گذشته در بورلی هلیز لس‌آنجلس و در سالن کناک برگزار می‌شود. در این مراسم همراه با فرهادی، لیلا حاتمی و پیمان معادی بازیگران اصلی فیلم نیز حضور خواهند داشت. قرار است در مراسم اسکار که شامگاه دوشنبه به وقت لس‌آنجلس برگزار می‌شود، این دو بازیگر به همراه فرهادی و محمود کلاری فیلمبردار جدایی‌ناذر از سیمین شرکت کنند. جدایی نادر از سیمین در روز گذشته پنجاولینجینم و پنجاولشمین جایزه‌های بین‌المللی خود را دریافت کرد. در این مراسم هنرمندان سرشناسی از هالیوود و برندگان جوایز اسکار در سال‌های پیش شرکت داشتند.

دوشنبه به وقت تهران از دو نامزدی اسکار برای «بهترین فیلم غیرانگلیسی زبان» و «بهترین فیلمنامه»، جایزه بهترین فیلم غیرانگلیسی زبان را دریافت کند و اولین اسکار را به ایران آورد. اصغر فرهادی دیروز با حضور در مراسمی که در بورلی هیلز برگزار شد – کمتر از ۱۴ ساعت مانده به برگزاری جایزه اسکار – گواهی‌نامه نامزدی خود را از مریل استرپ، نامزد بهترین بازیگر نقش زن دریافت کرد.استرپ که این گواهی‌نامه را به کارگردان افتخار آفرین ایرانی می‌داد به فیلم و گروه سازنده آن ادای احترام کرد. در این مراسم که پیش از مراسم اصلی برگزار می‌شود، نامزدهای اسکار گواهی‌نامه نامزدی خود را دریافت می‌کنند و آماده مراسم اصلی می‌شوند. مراسم اسکار امسال هم مثل سال‌های گذشته در بورلی هلیز لس‌آنجلس و در سالن کناک برگزار می‌شود. در این مراسم همراه با فرهادی، لیلا حاتمی و پیمان معادی بازیگران اصلی فیلم نیز حضور خواهند داشت. قرار است در مراسم اسکار که شامگاه دوشنبه به وقت لس‌آنجلس برگزار می‌شود، این دو بازیگر به همراه فرهادی و محمود کلاری فیلمبردار جدایی‌ناذر از سیمین شرکت کنند. جدایی نادر از سیمین در روز گذشته پنجاولینجینم و پنجاولشمین جایزه‌های بین‌المللی خود را دریافت کرد. در این مراسم هنرمندان سرشناسی از هالیوود و برندگان جوایز اسکار در سال‌های پیش شرکت داشتند.

از معاونت فرهنگی جویا شوید

خبر آنلاین: سیدمحمد حسینی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پس از تقدیر از دست‌اندرکاران نوزدهمین دوره هفته کتاب در جمع خبرنگاران حاضر شد ودرباره لغو مجوز چند ناشر گفت: در این‌باره از معاونت فرهنگی دلیل را جویا نشوید چرا که بنده در جریان نیستم.

وودی آلن کلوله‌ها را به برادوی می‌آورد

ایسنا: «وودی آلن» که در سال ۱۹۹۴ فیلم «گلوله‌ها بر فراز برادوی» را به روی پرده سینما برد، قصد دارد نمایشی موزیکال را با اقتباس از این اثر در برادوی به نمایش درآورد. این اثر نمایشی قرار است در سال ۲۰۱۳ به روی صحنه برود و وودی آلن خودش مسوولیت نگارش نمایشنامه این اثر موزیکال را برعهده گرفته است.

گردهمایی ۹۰۰ هنرمند در جشن تصویر سال

هنرمندان ایران دربرگرفته عکس‌های خبری، مستند اجتماعی، ورزشی، نگاهی دیگر، هنر و هنرمندان، پوستر و کاریکاتور است. نماینده بود، امسال راهروهای خانه هنرمندان سسر موعده مقرر – پنجمین روز اسفند، ساعت ۱۵ – میزبان نهمین جشن بزرگ «تصویر سال» شد؛ جشنی که می‌توان آن را مهم‌ترین رویداد تجسمی کشور در بخش خصوصی نامید. نهمین جشن تصویر سال شامل بخش‌های آزاد، مسابقه جوانان زیر ۲۵ سال (جایزه محسن رسول‌اف با موضوع آزاد) و بخش مسابقه جوانان زیر ۳۳ سال با موضوع شهر تهران، همراه با گزیده‌ای از آثار هنری سده‌ده گذشته شهر تهران است. این دوره از جشن تصویر سال میزبان آثار بیش از ۹۰۰ هنرمند عکاسی، طراح گرافیک، کاریکاتوریست و فیلمسازان جوان و بیشکسوت است که این آثار در گالری‌ها و تالارهای خانه هنرمندان ایران به نمایش گذاشته شده است. در نهمین دوره جشن تصویر سال به‌جز موضوع «آزاد» که در رشته‌های عکاسی، گرافیک، کاریکاتور و فیلم در تمام دوره‌ها مورد نظر است، «شهر تهران» به‌عنوان موضوع بخش ویژه این دوره برای تمامی رشته‌ها در نظر گرفته شده است که آثار تولیدشده در تمامی سال‌های بعد از انقلاب را دربرمی‌گیرد. این بار گالری‌های ممیز، میرمیران، ناهار، تابستان، پاییز و زمستان در خانه

گزارش تصویری

مراسم اسکار در حالی برگزار می‌شود که احتمال تا «کداک» به حکم یک قاضی فدرال از روی سالن تئاتر محل برگزاری مراسم برداشته خواهد شد. شرکت ورشکسته «ایستمن کداک» که پیش از ظهور پدیده دوربین‌های «دجیتال» یکی از غول‌های تولید فیلم و دوربین‌های فیلمبرداری و عکاسی در سطح جهان می‌شد، می‌رفت. هفده گذشته پس از اعلام ورشکستگی، توانست موافقت دادگاه را برای لغو قرارداد ۷۲ ساله و ۷۲میلیون دلاری با ینگه معاملات املاک «سیمپاج انداچ» جلب کند و از ینگه مذکور بخواهد که «کداک» را از سررد این تئاتر حذف کند.

نیکی کریمی که به‌عنوان نماینده سینمای ایران در بخش مسابقه بین‌المللی جشنواره وژول فرانسه شرکت کرده بود؛ موفق به دریافت سه جایزه شد. هیات داوران آسیایی جایزه شهر پاریس موزه کیمه را به همراه جایزه نقدی به «سوت پایان» اعطا کردند. همچنین جایزه انستیتیو زبان‌های شرقی پاریس بیتالکو به همراه جایزه نقدی به این فیلم تعلق گرفت. سومین جایزه این فیلم از سوی هیات داوران جوان فرانسه اعطا شد؛ این هیات جایزه اصلی خود را به فیلم کریمی اختصاص داد.

هفت هنر

گفت‌وگو با «روسکام»، کارگردان بلژیکی

فیلم محبوب همه

■ حسین عبیدی‌زاده: میسبایل روسکام (۱۹۷۲) در منطقه فلاندر کشور بلژیک متولد و بزرگ شده است و همان‌طور که در ادامه می‌خوانید به شدت تحت تاثیر ادبیات و نقاشی این منطقه است. «کلهشق» اولین فیلم اوست که ماجرایش درمورد استفاده از مواد غیرمجاز برای پرورار کردن گاوهای یک گاوداری است و قصه مرد جوانی را تعریف می‌کند با رازی از گذشته که با دستگیر شدن یکی از همکارانش زندگی او دستخوش تغییراتی می‌شود. روسکام یکی از ۱۰ کارگردانی است که نشریه ورائتی توصیه کرده فیلم‌های آنها در سال ۲۰۱۱ را باید تماشا کرد. روسکام که این روزها برای شرکت در مراسم اسکار در لس‌آنجلس حضور دارد، در گفت‌وگوی زیر که پس از هماهنگی با تهیه‌کننده از طریق تلفن میسر شد، درمورد علاقه‌اش به ژانر جنایی و نامزدی اسکار توضیحاتی داد.

■ **از اینکه با اولین فیلم بلند سینمایی خود نامزد اسکار فیلم خارجی زبان شده‌اید، چه احساسی دارید؟**

افتخار می‌کنم. حس بسیار خوشایندی است و واقعا خوشحال هستم. اگر جایزه را ببرم که خیلی خوب می‌شود اما واقعا بردن مهم نیست. اسکار برد و باخت ندارد. همین که نامزد اسکار شده باشی یعنی برده‌ای. نامزدی این جایزه عالی است.

■ **از میان فیلم‌های رقیب، کدام‌ها را دیده‌اید؟** متأسفانه هیچ کدام از آنها را ندیده‌ام. دی‌وی‌دی همه را گرفته‌ام و منتظر فرصت هستم تا آنها را ببینم، به‌خانه برگردم همه را می‌بینم. شنیده‌ام که «جدایی نادر از سیمین» اصغر فرهادی معرکه است. چنتا از دوستانم فیلم را دیده‌اند، می‌گویند عالی است. الان هم – این فیلم محبوب همه است و احتمالا جایزه را می‌برد، به شماها تبریک می‌گویم.

■ **از مجموع با سینمای ایران آشنا هستید؟** فیلم ایرانی کم دیده‌ام. سعی می‌کنم فیلم‌های ایرانی بیشتری ببینم. چند دوست فرانسوی دارم که متخصص سینمای ایران هستند. قرار است آنها سینمای ایران را به من معرفی کنند.

■ **شما در دانشگاه نقاشی خوانده‌اید، تاثیرپذیری از نقاشی در فیلم شما مشخص است، خودتان اعتقاد دارید که نقاشی روی سبک فیلمسازی شما تاثیر گذاشته است؟**

بله، نقاشی روی من تاثیر زیادی گذاشته است. به هر حال بخشی از زندگی من بوده. من به شدت تحت تاثیر نقاشان اهل فلاندر هستم. نقاشی از نظر کار با منظره، نور و سایه‌پردازی روی من تاثیر زیادی گذاشته است. به ویژه می‌توانم از بزرگان نقاشی نام ببرم که افرادی مثل کوربه (نقاش فرانسوی)، رامبرانت و اغلب نقاشان اهل فلاندر روی من تاثیر گذاشته‌اند.

■ **در فیلم شما هم مثل آثار قبل کارگردان‌های اروپایی نماهای بلند و دوربین متحرک جلوه بیشتری دارد، نظر خودتان در این مورد چیست؟** نمای بلند را که دوست دارم اما در این فیلم به آن نیاز داشتم. شاید در فیلمی دیگر از کات‌های بیشتر استفاده کنم. سکانس‌های این فیلم سرشار از اطلاعات هستند و پر از احساسات، برای همین نمی‌خواستم با کات‌زدن‌های زیاد در این جریان احساسات خللی وارد کنم، به این دلیل بیشتر از نمای بلند استفاده کردم. ■ **هم فیلم‌های کوتاه شما و هم اولین فیلم بلندتان در ژانر جنایی ساخته شده‌اند، به این ژانر علاقه خاصی دارید؟**

درست است. این ژانر به من فرصت می‌دهد ذات بشر را بررسی کنم. من اجازه می‌دهم، بینم وقتی شخصیت‌ها می‌خواهند مشکلی را حل کنند چه کار انجام می‌دهند. داستان‌های جنایی درمورد ذات بشر برایم جالب هستند، به‌ویژه بخش کنار آمدن شخصیت با مشکلات. «کلهشق» درمورد آدم‌هایی است که از دنیای وارد دنیای دیگر می‌شوند و همین برایشان مشکلاتی خلق می‌کند.

■ **جدای از نقاشی، تحت تاثیر چهره‌های سینمایی و ادبی خاصی هم هستید؟**

در سینما اول از همه تحت تاثیر مارتین اسکورسزی، بعد برادران کوئن، اکیرا کوروساوا، آندری تارکوفسکی و خیلی‌های دیگر هستم. در دنیای ادبیات هم تحت تاثیر نویسندگان فلاندر و لوئی فردینان سلین فرانسوی هستم. از موضوعات داستان‌های این نویسندگان خیلی خوشم می‌آید. داستان‌های آنها درمورد انسان و پیچ و خم زندگی او هستند. آنها هم در نوشته‌های خود مضامین مشابه با فیلم‌های من را بررسی کرده‌اند.

■ **سرورزه بعدی شما چیست، استودیوهای هالیوودی به شما پیشنهاد ندادند «کلهشق» را بازسازی کنید؟**

مراسم اسکار بگذرد و دو هفته‌ای بخواهم سپس به فیلم بعدی فکر می‌کنم. می‌خندد) نه، قرار بازسازی نگذاشتم، چون موضوع فیلم خیلی خاص بلژیک است، اما دو پرژه در سر دارم، یکی درمورد یک دوچرخه‌سوار حرفه‌ای و دومی فیلم جنایی دیگری است که خط اصلی آن هنوز کامل نشده. شاید یکی از دو فیلم را در هالیوود بسازم.

■ **در پایان، حرف خاصی با مخاطبان ایرانی فیلم خود دارید؟** امیدوارم تا آنجا که می‌توانید با داستان ارتباط برقرار کنید و از آن لذت ببرید. داستان درمورد آدم‌هایی است که باید با موقعیت خود کنار بیایند. شاید در صحنه اول متوجه نشویم شخصیت اصلی چرا اینقدر خشن است اما کم‌کم متوجه درون او می‌شویم. خیلی خوشحالم که فیلم را می‌بینید و امیدوارم لذت ببرید.